

טו לפיקד מקריבין הקרבנות
כולן אע"פ שאין שם בית
בנוי, ואוכלין קדשי קדשים
בכל העזורה אע"פ שהיא
חריבה וaina מוקפת
במחיצה. ואוכלין קדשים
קלים ומעשר שני. בכל
ירושלם אף על פי שאין שם
חומה, שקדושה הראשונה
קדשה לשעתה וקדשה לעתיד
לבוא :

וְאֵין גַּם־יָמִין

גנילוס. חני וכליים ומלאכי: חד
העד להס על המזבח. י"ט סוף לו
מקום לוסוף עד כס תמיון: שמקדש
מקס המזבח. פון טה: שמקדש
הע"פ שלון צוית. דקווות סכיות קדש
לבעלה וקונס לטעד נכו: שמקדש
הטויות. טמאתיה נימה לאס
בכלב עדרי יין לכת ליגולח כלהול
פאלדין (קד נה):

וְאֵין גַּם־יָמִין

① אמר רב בר בר חנה אמר יותנן
שלשה נביים עליהם מן הנולדה אחד
שהיעיד להם על המבויח ואחד שהיעיד להם
על מקום המבויח ואחד שהיעיד להם
*שמקריבין אף על פי שאין בית במחנות
הנא ר' בן יעקב אומר שלשה נביים על
עמם מונחה לאחד שהיעיד להם על המבויח
ועל מקום המבויח ואחד שהיעיד להם שמקדש
וראיה ר' הירוחה שתכבה אשורי

וְאֵין גַּם־יָמִין

זה נראה ברור ונכון כי דרכנו אשר אמרנו לפערת שמהלה היה
קיוב נדייבעט, בלי נביה, ונקריב קרבנות על מזבח ה' ואחר כך יבוא גיג
ואחר כך יבוא אליו באחרית וסלימות הגאולה. לפני בו יות הגודל והגורה,
וזל כן יהיה הכרח גדול להלכה למשה מסיני הניל. שחריו נאשר היה מטבח
בנוי בטרם יבוא אליו ואנחנו לא נעז אויך נעשה לרוח ניחוח לה' בשביול
שנכח לאביה שודיענו מי הוא הרואי לכחן להקריב קרבן לה', ובאשר לא
יהיה קרבן לכפר לרוץ לפני ה' לא יופיע אויר הנכואה הבאתה אחר הקרבן
כמו שהוא במקדש ראשון שבקרביב קרבן מלא הענן את הקודש, וכן היה בימי
הטילואים של מצאן במדבר וכמו שהבאתי לעיל מן הספריא, שלא נמתן על
נבויא רך נדרוש ציון ואחר כך יבוא נביה וכמו במנוח שמליא לעשות על
ידי קרבן ואם נשbor או על שרת התנאים על ידי נביה לא יהיה קרבן
וכם כן יהיה ראסית הגאולה כבפטמן הנבענות חי' שאין קרבןanzi אליהם
שבור הכהנית, ואין אלהו בלי קרבן. זה גROL העצה הקדשים רשותה חלה
להידיעו כל ידי הלהה למשה בפסוי שלא נכח על אלהו בשביול טהרת
הכהנים, כי כל הכהנים בחזקת כבורתן יהיו לעתיה, ואין אלהו בא לקרב או
לרחק. רק כל הפתיחה מבוטה בשם כהן יריעאה לא נמצאו בו אוolin בתר
רובא וחוקת, כיוון דיליכא לבורי עלי זרכ' כתוב התיחס, ואלהו לא בא רק לקרב
טי שנמט בז שטץ פסול והרתקנו אותו כספק או שרחקוו בזוע ובחזקות
ידם שלא כהה כמו שעשנו בני ציון למסחת פלונית, או להפקיד שיהיה ראי
לפסול כספק וקרבותו אהוביה בזוע. כגון אלו יודיע אליהם האמת מאחר שלא
בן הדין תורה הוכשר, אבל מי שתוכשר על פי דין תורה כגון שסמכו על
חווקות והכברנות, או אפילו לפי האמת יש בה שטץ פסול, לא יריחסנה אלהו
פסוני שהדרין תורה ה�建תו ומעלה בית דין כדת קיים לעה. ו

וְאֵין גַּם־יָמִין

א. מן השלשה דברים אשר עליהם העולם שומה, הוא העכודה לחקיר
קרבנות ולהלכות ריח נחוח לפניו ונשלמה פרום שפתינו בליתוד סדר העבדה
כאשר עשה לנו רבינו משה בר מיטון להגדת לפניו כל דרכי העכודה וכל
הידיות הטיניס לארכ' ישראל בשבט ישראל יחד בארך.

ונסוק גם אנחנו בקדש הקדשים להעמיד בדין, אם יורשת לנו מטבח
הטיליות פסות בחר הקודש בחוץ לבנו אב יהוה רשות. בעת הזאת להעלית
ריה נחוח לפניו או לא? וכברט כפי הראות שהבאתי לטעהן בין היירושלמי
ושאר מקומות שתחלה היושעה ההיא בשליש האומות עלינו וברצונם להරxit
לנו לבנות טובח הדס בזכרון, ובבעודא בית המקדש נשמהה יגניה
בישועתו מהו?

ואנו ואזה, הן במחלת ההספקה יסנן שלש מניפות, ואכנים את כולם
ישא רוח כפי אשר נברר בעורת השם בפי ספרים ומפי ספרותם, וכי א' אשר
הסכוול ידי (אחר מחלפות מתחבים אשר עתיקם בסוף מאברנו בה) שני
גדולי עולם נוחי נשט אשר כל בית ישראל נטע צלימת. היה אדוני מיר
הגאון הגדול החסיד וענינו רבן של כל בני הגולת נז' עקיבא איגר זצוקין,
ואחריו חתנו האמן הגדול החסיד מורה מטה סופר זצוקין, הכניותה מהה:
א) כי קשה פאור לבנות מקדש כתוכנתו אשר מיר ה' פליהם השכיל דעתו
בתבניתו, ב) שכולנו טמא מותים ואין לנו אפר טרה לטהרינה, איך תדריך נך
רגלינו במסכן השם יתברך, ג) למוציא כהן כשר מיהוק מושע אהרן מי יודעינו
אם לא היה שטץ פסולocabות אבוחוי. וזל שלathan אברר שאין בו מחנחות
כלל.

יב טעו או שגגו אפלו הויזו ולא הקריבו.
תמיד של שחר יקריבו תמיד של בין העברים.
במה דברים אמרו בשתחנן המזבח אבל אם
היה מובה חדש שעדיין לא קרב עליו כלום
לא יקריבו עליו תחלה בין העברים. שאין מחייב
מזבח העולה אלא בתמיד של שחר:

וְאֵין גַּם־יָמִין

ד. בניית שמהה כבר מפורש
במלכים. וכן בינוי העתיד להבנות אע"פ שהוא
כתוב ביחס לאינו מפורש ומובא. ואנשי בית
שניהם בימי עזרא בנוהו במבנה שלמה ומעין
דברים המפורשים ביחס לאו:

וְאֵין גַּם־יָמִין

ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות חזקניהם אשר ראו בעיניהם את הבית בראשו, בידנו זה הבית בכם בקהל דוד.

טבלה לסייע 2 שיטות ההසבר של עורה ג/ יב

לפי פתרונו של רשי	לפי פתרונו של רמ"ק	הבעיה הפרשנית
ל"ז הבית הראשון "	ל"ז הבית " (לבית השני)	1) לאיזה חלק של הפסוק מתיחסת המלה "ביסדו" ?
שם-עצמם: היסוד שלו את ייסוד הבית השני: "... זה הבית בענייהם... "	פועל: בייסודה (בעת שיטסרוו, בשחלו לבנותו) את הבית הראשון: "אשר דאו [בענייהם]..."	2) איזה חלק מחלקי היריבור היא המלה "ביסדו" , ומה משמעה? 3) מה רואו הזקנים " בענייהם "? לאן מתקשרת מלה זו?

ת"ר *נחתמל אַ וְקָנוּ רָאוּ
לייעשות שליח ציבורי לירד לפני החיכוח לישא
את כבוי *מאיתה כשר לעבורה משיביא
שת עשורות רבינו אמר אומר אני עד שהא
בן עשרים א"ר חסידא מ"ט דרבנן דרכתי
ויעמדו [את] הלוים מבן עשרים שניה
ומעליה לנזה על מלאתה בית ה' ואידך לנזה
שאני וההאי קרא בלאיים כהיב כדר' יהושע
בן לוי *אמר רבינו יהושע בן לוי בעשרים
וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים וזה אחד
מהן הובנהם הלוים בני צדוק "

נפוץ עכוזות כבדות קלים נזומה.

פסיקתא רני ושותהי כט רבתיה לה פלאה

רני ושמחי בת ציון כי חנני

וזה היא שנאמרה ברוח הקדוש על ידי שלמה אמן חותמה היא נכנה עליה טירוט כסף ואם דלת היה נצור עליה לוח אוון (ס"ט ס' ע'). בנגדמי אמר שלמה למקרה הזה לא אמרו אלא כנגד נכסת ירושאל. שבעשרה שנבנה הבית האהרון לא שרתה [בכו] שכינה (ג). שכך אמר הקדוש ברוך הוא אם עולמים ישראל כולם תשרוה שכינה ואם לאו לא ישתטשו אלא בכת קול (ג) שנאנצ'ר ורבים מתחננים והלויים וראשי האבות (היל נמק מס' ו' נל סלמה פסניא צפיט סקלון פגנו צי גונול אפי' זונלו כוכב) (ה) [הזקונים] אשר ראו את הבית הראשוןabisdo [זה הבית בעיניהם] בוכים בקהל [ונין] (עוזל ג' (ג)) ואומר מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה] בכבודו הראשון וממה אתם רואים אותו הום ועתה הלא קטן הוא בעיניכם (ונין ג' ג') (ג) מי זכר פגאל הצעך כמו לפ סוף פס' (ג) ו'. מפני מה מהבה בוכים ומחצה שטחים. אלא וקיניס שראו בכבוד הבית הזה שרתה בו שכינה היו בוכים. אבל בניהם שלא בכבוד הבית הראשון וראו בכנין של בית האחרון היו שטחים. אך נאמר ורבים מתחננים והלויים וראשי האבות (ונין) ורכים בתורהם בשטחים להרים קול ונין (עוזל ג' (ג)). אמר רבי יצחק תפני מה לא שרתה שכינה בבית האהرون שבנו בני הנולה. מפני שכינה כורש מלך פומ' שהוא מזרען של יפת, לפי שאין שכינה שורה במעשי ידיו של יפת. אבל בית הראשון שבנו בני ירושאל בניו של שם [שרתת בו שכינה] שנאמר יפת אלהים ליפת וישכן באחלי שם (כליקיטים ע' כ' (ג)). עליהם אמר שלמה (ויעז' (ג)) [ויטשכח] את נכסת ישראל (ק).

10